

i de i § 7, stk. 1, nr. 6, anførte obligatoriske kurser. Udvalget anser det ikke for nødvendigt, at der i disse undervisningsområder gives nogen bedømmelse og udtalelse, da den studerendes deltagelse i den pågældende undervisning i sang indgår i den ved udgangen af 1. uddannelsesår foretagne vurdering, og da en tilfredsstillende deltagelse i obligatoriske kurser er en betingelse for, at den studerende kan indstille sig til de afsluttende prøver.

d. Udtalelse om deltagelse i den i § 7, stk. 3, anførte yderligere undervisning (frilæsning) samt instrumentalmusik, herunder orgelspil.

e. Oplysning om eventuel fritagelse for fag (jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 8).

Udvalget foreslår, at undervisningsministeren fastsætter de nærmere beståelsesbetingelser samt bestemmelser om karaktergivning m. v. Hvad angår karaktergivningen, foreslås, at i det samlede resultat indgår kun 1 karakter i hvert fag, men at denne fagkarakter i visse fag kan fremstå af flere delkarakterer. Som eksempler på den sidste mulighed kan nævnes fagene dansk og kristendomskundskab som obligatoriske fag, i hvilke der afholdes to prøver, eller fremmedsprog og fysik og kemi, i hvilke flere forskellige discipliner skal bedømmes, hvorfor en enkelt karakter ville give de ansættende myndigheder et utilfredsstillende grundlag for vurdering. På afgangsbrevet tænkes såvel den samlede fagkarakter som delkarakterer anført. Antallet af disse sidste vil være forskelligt for fagene, og udvalget har ikke ment at skulle opstille regler herfor. Ved den i henhold til lovforslagets § 10, stk. 4, anordnede forprøve gives én karakter i hvert af fagene (disciplinerne) skrivning, håndgerning, dansk, kristendomskundskab og pædagogik/psykologi og 2 karakterer i hvert af fagene skriftlig fremstilling og regning og matematik, i alt 8 karakterer, for kvindelige studerende 9. For at bestå forprøven kræves, at gennemsnittet af de 8, henholdsvis 9, karakterer udgør mindst 5,5; endvidere kræves, at fagkarakteren i intet afsluttet fag er under 5. Resultatet af forprøven indgår i det samlede resultat ved uddannelsens afslutning; for de ikke-afsluttede fags vedkommende indgår den ved forprøven opnåede karakter som en nærmere bestemt brøkdel af den endelige fagkarakter.

Betingelserne for at bestå lærerprøven må efter udvalgets opfattelse være, at den studerende a) af seminariet er erklæret for bestået i faget praktisk skolegerning, hvortil kræves en standpunktskarakter på mindst 6, og at betegnelsen „uantagelig“ ikke forekommer i nogen af enkeltbedømmelserne; b) i gennemsnit i de øvrige pædagogiske fag (pædagogik/psykologi; pædagogisk speciale og undervisnings-

lære) har opnået en karakter på mindst 6; c) i den obligatoriske fagrække mindst har opnået en sum af points, svarende til antallet af fag multipliceret med 5,5 dog således at ingen enkelt fagkarakter må være under 5; d) i hvert af liniefagene har opnået en karakter på mindst 6 og e) har gennemgået samtlige obligatoriske kurser på tilfredsstillende måde. Den ved prøve i tillægsgag opnåede karakter indgår ikke i den samlede sum af points.

Udvalget anser det for ønskeligt, om en studerende under uddannelsen får mulighed for efter selvstudium af aflægge omprøve i et eller flere fag, i hvilke prøven ikke er bestået ved den ordinære eksamen.

Til § 13.

I lov af 11. juni 1954 § 21, stk. 1, er det bestemt, at der ved ethvert seminarium skal findes en øvelsesskole, og at denne i almindelighed oprettes og drives for seminariets regning, men at undervisningsministeren dog kan tillade, at en offentlig folkeskole benyttes som øvelsesskole.

Formålet var at skabe en ganske fast forbindelse mellem seminarierne og deres øvelsesskoler, men det er ikke lykkedes at føre denne intention ud i livet. Kun ca. en trediedel af seminarierne har egen øvelsesskole med ledelse fælles med seminariet, og på en enkelt undtagelse nær havde disse det allerede før lovens ikrafttræden i 1955, medens de øvrige seminarier har benyttet kommunale skoler som øvelsesskoler i henhold til undtagelsesbestemmelsen. På grund af det lokale selvstyre inden for skolevæsenet er det ikke muligt at inddrage sådanne kommunale øvelsesskoler under seminariernes ledelse og økonomiske drift, og da det siden lovens ikrafttræden stort set ikke har været muligt for de enkelte seminarier på anden måde at etablere egne øvelsesskoler med ledelse fælles med seminarierne, må man anse det for sandsynligt, at det største antal seminarier også i fremtiden benytter kommunale skoler som øvelsesskoler. For disse seminariers vedkommende må man derfor indskrænke sig til at søge at skabe det nærmest mulige pædagogiske samvirke imellem den faglige og teoretisk-pædagogiske uddannelse på seminariet på den ene side og den praktisk-pædagogiske uddannelse på den kommunale øvelsesskole på den anden side.

De af udvalget foreslåede nye bestemmelser vedrørende seminariernes øvelsesskoler tilsigter derfor at skabe en nær pædagogisk forbindelse mellem ethvert seminarium og en fast øvelsesskole, hvad enten denne er en kommunal skole, der stilles til rådighed for seminariet eller en anden offentlig eller privat skole, der har ledelse fælles med seminariet.